

Vonnisnummer / Griffienummer / 2160 / 2022
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 20 mei 2022
Naam van de beklaagde(n) A. J.
Systeemnummer parket 19GNT1120 Dossiernummer 22D002691 Notitienummer parket GE/D/69/99/128/2019

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, sectie
correctionele rechtbank
Kamer D13V

vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het arbeidsauditoraat

BURGERLIJKE PARTIJ

B.J.

geboren te (...) op (...)

van Nigeriaanse nationaliteit

zonder beroep

ingeschreven te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester W.C., advocaat te (...), loco meester D.S., advocaat te (...)

tegen:

BEKLAAGDE

A.J., RRN (...)

geboren te (...) op (...)

van Nigeriaanse nationaliteit

ingeschreven te (...)

beklaagde, die verstek laat gaan.

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

VERDACHT VAN:

als dader of als mededader in de zin van artikel 66 SW, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd, of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

te (...) en bij samenhang elders in het Belgische Rijk;

A. Tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning

als werkgever, aangestelde of lasthebber, arbeid heeft doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België;

Met name, door een kopie van zijn verblijfskaart, zijn bankrekeningnummer (...) en geldigheidsdatum van de bankkaart, alsook identiteitsgegevens ter beschikking te stellen van de heer P.J. en de heer B.J., (beiden met de Nigeriaanse nationaliteit, niet gerechtigd tot verblijf van meer dan 3 maanden op het grondgebied en zonder arbeidskaart), teneinde deze toe te laten om met miskenning van de toepasselijke wetgeving te werken in België (Vlaanderen) voor respectievelijk (...)

B. vuzrl;

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee
namelijk: B.J., in de periode van 6 april 2020 tot en met 5 juni 2021; P.J., in de periode van 4 oktober 2018 tot en met 2 juli 2019;

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,
- strafbaar gesteld door artikel 12/1, §1, eerste lid, 1°, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,
- strafbaar met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar, en/of een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, te vermeerderen met opdecimen.

B. Een vergoeding aannemen of eisen van een buitenlandse onderdaan in verband met een betrekking

van een buitenlandse onderdaan een vergoeding in welke vorm ook hebben geëist of aangenomen, hetzij om voor hem een betrekking te zoeken, hetzij om hem een betrekking te bezorgen, hetzij om formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;

Met name, door tegen betaling identiteitsdocumenten en bankgegevens ter beschikking te stellen van de heer P.J. en de heer B.J., zodat deze een ogenschijnlijk regelmatige tewerkstelling konden bekomen;

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee
namelijk: B.J., in de periode van 6 april 2020 tot en met 5 juni 2021; P.J., in de periode van 4 oktober 2018 tot en met 2 juli 2019;

- inbreuk op artikel 12/3, §1, eerste lid, 3°, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,
- strafbaar gesteld door artikel 12/3, §1, eerste lid, 3°, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,
- strafbaar met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar, en/of een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, te vermeerderen met opdecimen.

C. Als tussenpersoon optreden waarbij daden worden gesteld die de buitenlandse onderdaan, de werkgever of de autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen

als tussenpersoon zijn opgetreden tussen een buitenlandse onderdaan en een werkgever of de autoriteiten die zijn belast met de toepassing van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan, of tussen een werkgever en diezelfde autoriteiten, waarbij daden zijn gesteld die hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de vermelde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen;

Met name, door een kopie van zijn Belgische verblijfskaart, bankgegevens en identiteitsgegevens ter beschikking te stellen van de heer P.J. en de heer B.J., teneinde de respectievelijke werkgevers (S. B. vuzrl), alsook de sociaalrechtelijke administraties en controlediensten op een dwaalspoor te brengen betreffende de identiteit en de verblijfsstatus van de heren P.J. en B.J.;

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee

namelijk: B.J., in de periode van 6 april 2020 tot en met 5 juni 2021, P.J., in de periode van 4 oktober 2018 tot en met 2 juli 2019;

- inbreuk op artikel 12/3, §1, eerste lid, 4°, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers
- strafbaar gesteld door artikel 12/3, §1, eerste lid, 4°, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,
- strafbaar met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar, en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, te vermeerderen met opdecimen.

D. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat;

Met name, door zijn identiteitsdocumenten ter beschikking te stellen van de heren P.J. en B.J., met het oog op hun tewerkstelling bij S. B. vzw, waardoor deze werkgevers dwaalden betreffende de identiteit van de personen die voor hen werkten en bij indiensttreding ten onrechte een Dimona aangifte werd gedaan betreffende de beklaagde i.p.v. betreffende de heer P.J. en de heer B.J.;

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee

namelijk: B.J., in de periode van 6 april 2020 tot en met 5 juni 2021; P.J., in de periode van 4 oktober 2018 tot en met 2 juli 2019;

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels,
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek,
- strafbaar met een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6000 euro, te vermeerderen met opdecimen.

E. Oplichting in het sociaal strafrecht

met het oogmerk ofwel ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden, ofwel geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welk men of een ander verschuldigd is, gebruik hebben gemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen, of enige andere frauduleuze handeling aangewend hebben om te doen geloven aan het bestaan van een valse persoon, een valse onderneming, een fictief ongeval of enige andere fictieve gebeurtenis of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen,

Met name, door B.J. en P.J. te laten werken door valselijk gebruik te maken van zijn identiteit, hetgeen slechts mogelijk was doordat hij hen zijn identiteitsdocumenten en bankgegevens ter beschikking stelde;

- inbreuk op artikel 235, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek,
- strafbaar gesteld door artikel 235 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek,
- strafbaar met een gevangensstraf van 6 maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6000 euro, te vermeerderen met opdecieimen.

EN BIJ SAMENHANG MET TENLASTELEGGINGEN A TOT F (artikel 155 van het Gerechtelijk Wetboek), verdacht van,

als dader of als mededader in de zin van artikel 66 SW,

F. Mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met betrekking tot de volgende personen en in de volgende periodes: B.J., in de periode van 6 april 2020 tot en met 5 juni 2021; P.J., in de periode van 4 oktober 2018 tot en met 2 juli 2019;

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken;

- strafbaar gesteld door *433quinques §1,3° juncto artikel 433septies*, lid 1,2° en lid 2 en artikel *433novies §§1 en 5 SW*,
- strafbaar met een gevangensstraf van 10 tot vijftien jaar en met ene geldboete van 1000 tot 100,000 euro, te vermeerderen met opdecieimen en te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers (art. *433quinques §4 SW*);

Doch overwegende dat hoewel de onder deze tenlastelegging vermelde feiten strafbaar zijn met criminele straffen, er aanleiding is om enkel een correctionele straf uit te spreken, met name gelet op de verzachtende omstandigheid dat de beklaagde nog niet eerder werd veroordeeld tot criminele straffen, zodat deze feiten bij dagvaarding rechtstreeks voor de correctionele rechtbank kunnen worden gebracht.

TEVENS GEDAGVAARD,

teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis SW te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 18.887,65 euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit de hiervoor aangehaalde misdrijven werd bekomen, te weten de nettolonen die onrechtmatig door de beklaagde werden ontvangen, in voorkomend geval onder aftrek van hetgeen blijkt het onderzoek werd betaald aan degene die de arbeid in zijn naam heeft verricht.

Het illegaal vermogensvoordeel wordt als volgt samengesteld:

- Voor de prestaties verricht door de heer B.J.: $11.636,21 - 5.400 = 6.236,21$ euro
 - 04/2020: 1.301,62 euro - 600 euro
 - 05/2020: 1.471,70 euro - 60 euro
 - 06/2020: 1.541,50 euro - 600 euro
 - 07/2020: 1.442,61 euro - 600 euro
 - 08/2020: 1.447,01 euro - 600 euro
 - 09/2020: 1.191,12 euro - 600 euro
 - 10/2020: 525,41 euro - 600 euro
 - 03/2021: 1.357,62 euro - 600 euro
 - 04/2021: 1.357,62 euro - 600 euro

- Voor de prestaties verricht door de heer P.J.: 12.651,44 euro

Overwegende dat er reden is om slechts correctionele straffen uit te spreken wegens de aanwezigheid van verzachtende omstandigheden, namelijk de afwezigheid van eerdere criminele veroordelingen, wat betreft:

- de tenlastelegging(en) F in hoofde van A.J.

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de rechtstreekse dagvaarding waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank. De rechtbank neemt voor beklagde de verzachtende omstandigheden aan voorzien in de rechtstreekse dagvaarding voor de tenlastelegging F, met name de afwezigheid van eerdere criminele veroordelingen.

De zaak werd ten gronde behandeld op de openbare terechtzitting van 22.4.2022.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

Beklaagde is niet verschenen, noch werd hij vertegenwoordigd. Hij liet dus verstek.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

a. Context

S. B. – P.J.

Op 3/7/2019 ontving de Vlaamse Sociale Inspectie een melding vanwege het uitzendbureau S. B. dat zij op 2/7/2019 hadden vastgesteld dat één van hun uitzendkrachten, A.J. die sinds 4/10/2018 was tewerkgesteld bij gebruiker K.N., niet de persoon bleek te zijn die effectief de prestaties uitoefende.

Een onderzoek werd opgestart naar de identiteit van de echte persoon die bij de gebruiker K.N. aan het werk was. Uit bevraging van de telefoonnummers die naar voren kwamen in het onderzoek bleek 1 nummer toe te behoren aan P.J..

Er werd tevens een onderzoek opgestart naar het bankrekeningnummer (...)

toebehorend aan beklaagde, waarop wekelijks de lonen werden gestort. Die bedragen werden telkens in de volgende dagen afgehaald of er werden kleinere aankopen mee aangekocht, hoofdzakelijk in de regio Brussel (Anderlecht, Elsene, ...).

Er werd verschillende malen getracht om P.J. uit te nodigen voor verhoor maar zonder succes.

V.E. & G.F. - B.J.

In 2021 werd er door de inspectiediensten opnieuw een bevraging gedaan van DIMONA-meldingen op naam van beklaagde. Hieruit bleek dat deze sinds het voorjaar van 2021 plots weer gemeld werd als werknemer bij de onderneming V.E. & G.F.. Dit betrof een tomatenkwekerij te (...).

Beklaagde werd bij deze werkgever op onregelmatige tijdstippen gemeld sinds 2016. Na een onderbreking van een paar jaar is dit opnieuw het geval in 2020, na een kortere onderbreking opnieuw sinds 1 maart 2021.

De inspectiediensten gingen over tot een controle op 7/6/2021 en stelden opnieuw vast dat de persoon die werd tewerkgesteld onder de naam A.J. opnieuw iemand anders bleek te zijn, namelijk B.J. te zijn. B.J. werd tot tweemaal toe verhoord. Hieruit bleek het volgende:

- hij verbleef een tiental jaar illegaal in België. Af en toe ging hij naar Frankrijk omdat hij daar een mogelijkheid had om gedeeltes van zijn studies af te werken;
- hij had geen verblijfsrecht noch vaste verblijfplaats;
- hij kwam via een kennis "G." in contact kwam met beklaagde. Beklaagde organiseerde de tewerkstelling onder zijn identiteit. Hierbij diende het loon op zijn rekening gestort te worden en moest hij de loonbrieven afgeven. Hij ontving maar een stuk van het loon. Dit betreft een variabel loon per maand en vormt ongeveer 1/3 tot de helft van het totale loon;
- zijn verblijf in (...) werd hem gratis ter beschikking gesteld en het was zijn eigen vraag om daar te mogen verblijven op die manier;
- hij werkte er in twee periodes: dit tussen april 2020 en medio oktober 2020 en een tweede keer tussen maart 2021 en de dag van de controle;
- hij heeft zich op instructie van beklaagde specifiek voorbereid voor de wijze waarop hij zich diende voor te stellen bij het bedrijf. Hij was ook voorbereid op controles;

b. Schuldvraag

1.

De volgende principes zijn van toepassing:

- in beginsel moet beklaagde niet bewijzen dat hij onschuldig is, maar behoort het aan het openbaar ministerie om de gegrondheid te bewijzen, door middel van rechtstreekse of onrechtstreekse bewijzen die alleszins voldoende zwaarwichtig moeten zijn, van alle constitutieve bestanddelen van de misdrijven die beklaagde ten laste worden gelegd;
- in strafzaken worden de feiten bewezen geacht als de rechter de innerlijke overtuiging of de menselijke zekerheid heeft dat ze zich werkelijk hebben voorgedaan, dat de beklaagde ze heeft gepleegd en hij elke redelijke twijfel nopens de schuld uitgesloten acht (vgl. Cass. 10 november

1992, *Arr. Cass.* 1991-92, 1294);

- wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren (vgl. *Cass.* 14 februari 1995, *Arr. Cass.* 1995, 176; *Cass.* 12 juni 1991, *Arr. Cass.* 1990-91, 1011);
- de rechter mag hierbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven (vgl. *Cass.* 31 oktober 2006, *Pas.* 2006, 2230). Het staat hem o.m. vrij geen geloof te hechten aan bepaalde verklaringen en zijn overtuiging te gronden op andere, hem voorgelegde gegevens, die volgens hem afdoende vermoedens lijken op te leveren, ook als andere gegevens in de zaak op het tegendeel wijzen (vgl. *Cass.* 23 januari 2008, *Pas.* 2008, 220).
- elke gerede twijfel dient in elk geval in het voordeel van beklaagde dient geïnterpreteerd te worden nu in het Belgisch strafrecht het vermoeden van onschuld voor de beklaagde geldt.

2.

Beklaagde moet voor de rechtbank verantwoorden voor het plegen van volgende misdrijven:

- A. Tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning
- B. Een vergoeding aannemen of eisen van een buitenlandse onderdaan in verband met een betrekking
- C. Als tussenpersoon optreden waarbij daden worden gesteld die de buitenlandse onderdaan, de werkgever of de autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen
- D. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding
- E. Oplichting in het sociaal strafrecht
- F. Mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden

3.

De rechtbank merkt daarbij op dat de tenlasteleggingen A en D "*de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers*" aanduiden als strafbare dader:

- de **werkgever** is degene die met de werknemer verbonden is door een arbeidsverhouding die wordt gekenmerkt door ondergeschikt verband, een dienstbetrekking, hetzij op grond van een overeenkomst, arbeidsovereenkomst of andere, hetzij op grond van een statutair of feitelijk verband. De persoon die zich gedraagt als werkgever (bv. doordat hij instaat voor de aanwerving, de betaling en het ontslag van het personeel) en door het personeel als zodanig wordt beschouwd, ook strafrechtelijk dient te worden aangemerkt als de werkgever aan wie het misdrijf kan worden toegerekend.
- de **aangestelde van een werkgever** is de persoon die in een band van ondergeschiktheid arbeid verricht, waarbij bovendien vereist is dat de aangestelde bekleed is met het gezag of de nodige bevoegdheid om effectief over de naleving van de wet te waken, ook al is die bevoegdheid naar de tijd of naar de plaats beperkt. Het misdrijf kan in beginsel niet worden toegerekend aan aangestelden die louter handelen op bevel van de werkgever. Aangestelden zijn steeds fysieke personen.

- de **lasthebber** betreft de persoon die door de werkgever ermee belast is bepaalde rechtshandelingen te stellen in naam en voor rekening van de werkgever, zoals het uitbetalen van het loon en het bijhouden van sociale documenten. Net zoals voor de aanstellers, vereist het Hof van Cassatie dat de lasthebber, om als strafbare dader te kunnen worden aangemerkt, over het gezag en de nodige bevoegdheid in de onderneming moet beschikken om effectief over de naleving van de wetten te kunnen waken. Lasthebber kunnen rechtspersonen zijn.

De rechtbank is van oordeel dat er geen arbeidsverhouding bestaat tussen beklaagde en B.J. en/of P.J., noch trad beklaagde op als aangestelde en/of lasthebber van een werkgever. Hij stelde noch B.J. noch P.J. te werk, noch rustte er op hem de verplichting om hen DIMONA te melden. Deze tenlasteleggingen kunnen hem niet worden toegerekend. De rechtbank spreekt hem dan ook vrij voor de tenlasteleggingen A en D.

4.

Voor wat betreft de tenlasteleggingen B, C en E is de rechtbank van oordeel dat deze, gelet op de vaststellingen in het strafdossier, afdoende bewezen zijn. Het staat immers vast dat personen, die illegaal in België verbleven, aan het werk waren aan de hand van de identiteitsgegevens van beklaagde en dat het loon vervolgens wel werd gestort op de bankrekening van beklaagde, waarvan hij dan een gedeelte uitbetaalde aan de echte werknemers. Doordat de prestaties werden uitgevoerd onder zijn naam, bouwde beklaagde bovendien rechten op binnen de Belgisch sociale zekerheid.

Bovendien is ten aanzien van B.J. ook tenlastelegging F afdoende bewezen. Uit diens verklaring blijkt immers dat hij economisch werd uitgebuit door beklaagde. Nadat het loon op de bankrekening van beklaagde werd uitbetaald, ontving hij hiervan slechts een zeer beperkt gedeelte. Beklaagde maakte daarbij bovendien gebruik van diens kwetsbare verblijfssituatie en financieel precarie positie.

Daarentegen heeft de rechtbank geen kennis van de situatie van P.J., en blijkt niet uit het dossier welk gedeelte van het loon aan hem werd uitbetaald, noch wat de afspraken en/of verhouding was tussen beklaagde en P.J.. De rechtbank spreekt beklaagde dan ook vrij van tenlastelegging F voor wat betreft P.J..

c. Straftoemeting

5.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de volgende elementen:

i. de vergeldende en preventieve functie van de straf. Deze straf moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst soortgelijke feiten niet meer te plegen, hem aansporen de reglementering op dat vlak nauwgezet na te leven en hem doen beseffen dat zijn gedrag onaanvaardbaar is;

ii. de eenheid van opzet in toepassing van artikel 65, 1ste lid van het Strafwetboek wat betreft de tenlasteleggingen B, C, E en F waardoor één bestraffing wordt opgelegd voor deze tenlasteleggingen;

iii. de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten en de begeleidende omstandigheden: Door zich schuldig te maken aan identiteitsfraude belet beklaagde een correcte controle op de naleving van de wetgeving op de buitenlandse werknemers. Beklaagde maakte bovendien misbruik van de penibele situatie van (minstens) B.J. en profiteerde van diens geleverde arbeid, hetgeen uitermate laakbaar is;

iv. het blanco strafrechtelijk verleden van beklaagde;

v. de persoonlijke en/of professionele situatie van beklaagde: beklaagde is 58 jaar oud. Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige sociale toestand van beklaagde, noch op zijn intenties voor de toekomst.

6.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat een effectieve bestraffing, zoals hierna bepaald noodzakelijk is.

d. Verbeurdverklaring

7.

De vermogensvoordelen moeten principieel worden verbeurd verklaard, nu ze inherent deel uitmaken van de in hoofde van beklaagden bewezen verklaarde misdrijven. Het is maatschappelijk niet te verantwoorden – wanneer de misdrijven bewezen zijn – dat de veroordeelden de bekomen vermogensvoordelen zouden mogen behouden. Dit is een bijkomend signaal naar beklaagde om hem bewust te maken dat dergelijke misdrijven nooit lonend kunnen zijn.

8.

Het openbaar ministerie vordert schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 18.887,65 euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit de hiervoor aangehaalde misdrijven werd bekomen, te weten de nettolonen die onrechtmatig door de beklaagde werden ontvangen, in voorkomend geval onder aftrek van hetgeen blijkens het onderzoek werd betaald aan degene die de arbeid in zijn naam heeft verricht.

Voor wat betreft B.J. wordt een bedrag weerhouden van (11.636,21 - 5.400 =) 6.236,21 euro en voor wat betreft P.J. een bedrag van 12.651,44 euro.

Zoals hierboven reeds uiteengezet, toont het strafdossier niet aan welke bedragen beklaagde effectief aan P.J. betaalde n.a.v. diens tewerkstelling. Het is dan ook niet mogelijk om het wederrechtelijk vermogen in hoofde van beklaagde te bepalen. De rechtbank beperkt zich tot het wederrechtelijk vermogen, verkregen naar aanleiding van de tewerkstelling van B.J., zijnde een bedrag van 6.236,21 euro en verklaart dit verbeurd.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

9.

Volgende principes zijn van toepassing:

- krachtens de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich klaagt, niet was gesteld. Als algemeen uitgangspunt moet bijgevolg worden vooropgesteld dat de schadelijder recht heeft op een volledige schadevergoeding. De rechtbank dient die schade te begroten in die zin dat het herstel dus én volledig én juist én passend dient te zijn;

- de bewijslast én van het bestaan én van de omvang van de schade én van het causaal verband tussen het misdrijf en de schade principieel rust op de benadeelde, bewijs dat met alle middelen mag geleverd worden (art. 1382 en 1383 B.W. en voor zoveel als nodig art. 1315 B.W. en art. 870 Ger.W.). De feitenrechter apprecieert soeverein de bewijsmiddelen die worden aangewend om de voorgehouden schade te bewijzen;
- morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.
- daarentegen, wanneer de rechtbank beslist dat geen misdrijf is bewezen lastens de beklagde, dient de rechtbank zich niet onbevoegd te verklaren om kennis te nemen van de burgerlijke vordering, doch dient ze uitspraak te doen over de zaak zelf en dient de burgerlijke vordering te worden afgewezen omdat het misdrijf waarop zij steunt niet bewezen is (Cass. Verenigde Kamers 8 maart 2013 (C.11.0770.N)).

10.

B.J. stelde zich burgerlijke partij lastens beklagde. Deze vordering is tijdig en regelmatig. Ze is ontvankelijk. Hij is benadeelde van de feiten onder de tenlastelegging B, C, E en F en vordert uit hoofde van de door hem geleden schade beklagde te veroordelen tot een totale schadevergoeding van **14.556,21 euro**, samengesteld als volgt:

- materiële schade: 11.636,21 euro
- morele schade: 4.500,00 euro

11.

Vermits beklagde verstek laat, moet de rechtbank enkel nagaan of de vordering van deze burgerlijke partij de openbare orde raakt (cfr. artikel 806 Ger. Wb.). Van openbare orde is datgene wat de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of wat in het privaatrecht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij berust. Het Hof van Cassatie heeft daaraan toegevoegd dat het inwilligen van een kennelijk ongegronde vordering strijdig is met de openbare orde.

De rechtbank is van oordeel dat de vordering niet de openbare orde raakt. Deze vordering wordt bijgevolg integraal toegekend, te vermeerderen met intresten zoals nader te bepalen in het dispositief.

12.

De burgerlijke partij maakt ook aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding van 1.540,00 euro, zijnde het basisbedrag voor een vordering tussen 10.000,01 euro en 20.000,00 euro.

TOEGEPASTE WETTEN

De genoemde en de hiernavolgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet:

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen

Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935

Wetb. van strafvordering, art. 162, 162bis, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 191, 194, 195, 226, 227;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 42, 43, 43bis, 65, 66,

Gerechtelijk Wetboek, art. 1022, K.B. 26.10.2007, art. 2;

Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) gew. Wet 29.12.2016 (opdec.)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Burg. Wetb., art.1382; W.17.4.1878, art. 3 en 4; strafwetboek, art.44, 45; (BP)

BESLISSING:

Bij **verstek** ten aanzien van A.J.

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- **spreekt beklagde vrij** van de feiten van de tenlasteleggingen **A, D en F** (voor wat betreft F, enkel wat betreft P.J., in de periode van 4 oktober 2018 tot en met 2 juli 2019);
- **verklaart beklagde schuldig** aan de feiten van de tenlasteleggingen **B, C, E en F** (voor wat betreft F, enkel wat betreft B.J., in de periode van 6 april 2020 tot en met 5 juni 2021);
- **maakt toepassing** van artikel 65, lid 1 van het strafwetboek;
- **veroordeelt** beklagde tot een **hoofdgevangenisstraf van ZES (6) maanden** en een **geldboete van 8.000,00 euro**, dit is de geldboete van 1.000,00 euro, vermeerderd met 70 opdecimen (x 8);
zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- **verklaart** beklagde **verbeurd** van het equivalent van **6.236,21 euro** aan vermogensvoordelen;

Veroordeelt A.J. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR
- de gerechtskosten, deze tot op heden begroot op de som van 27,36 euro, meer de betekeningskosten van dit verstekvonnis.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van de burgerlijke partij B.J. ontvankelijk en als volgt gegrond;
- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een schadevergoeding te betalen van 14.556,21 euro, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 6/4/2020 tot op vandaag en met de moratoire (gerechtelijke) interesten vanaf vandaag tot de datum van volledige betaling, telkens aan de wettelijke rentevoet.
- veroordeelt beklaagde tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding bepaald op 1.540,00 euro, en de kosten.
- houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

De rechtbank wijst de veroordeelde (en de burgerlijke partij) erop dat dit vonnis zal worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten.

De strafuitvoeringsrechtbank en de Minister van Justitie kunnen bepalen op welke wijze de effectieve gevangenisstraf zal worden uitgevoerd (bijvoorbeeld beperkte hechtenis, elektronisch toezicht, penitentiair verlof).

De rechtbank wijst de burgerlijke partij op de mogelijkheid om bij deze strafuitvoeringsmodaliteiten te worden betrokken. Als het vonnis definitief is geworden, zal de griffie de burgerlijke partij per brief inlichten over de wijze waarop zij kan worden betrokken.

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak geldt dit als inlichting.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **20 mei 2022** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde , sectie correctionele rechtbank, kamer D13V:
H.J., rechter, voorzitter van de kamer,

V.E., substituut-arbeidsauditeur

met bijstand van griffier N.Y.